

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 83. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm4130/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Armen hedde i gamle Dage den Kattopiske, hvor nu Seent Edfoer, og derpaa fulgte den Bolbitiniske, som er Koffets-Armen, paa hvis heire Vedde Man ser Ruinerne af Deltas berømte Hoved-Stad Saïs, men den østligste Arm hedde den Pelusinske, der, tilligemed den Lanitiske og Mendesiske, har tabt sig i Menzale-Søen, saa Damiette-Armen er den, de Gamle kaldte den Bukoliske, og Søen Burtis har slugt den Sebennytiske.

Saauel af de Saitiske Ruiner mod Vesten som af dem ved Metharia, mod Osten, hvor det gamle Du (Heliopolis) har staaet, ser Man, at der i Nedre-Egypten, trods den lange Afsand fra Souan, er dogt mest med Granit, men dog er Byningerne forholdsvis ubetydelige, tilværelse forbi de Romerske Keisere lod bringe hvad de kunde til Rom og Constantinopel, men dog især forbi det ikke var saadanne Jatte-Værker som de Thedaiske til at trods Tid og Varsbæere!

Hvad nu Egyptens utallige Ruiner kan sige, naar Man læser det at skabe og at lægge sammen hvad Man hidtil kun gjættede paa, det lader sig vist nok ikke forudsige, men vel tør man forudsige, at en Skitse af saa dunkel og tvetydig Natur aldrig kan læse os Saameget om Tilstanden i det gamle Egypten, som Josephs Historie, der, ved klart og nøiagtigt at fortælle en eneste Begivenhed, viser os hvordan det for tre Aar-Tusinder siden virkelig saar ud i Egypten. Der var nemlig dengang, ser vi, allerede en Række af faste Stæder, hvor Korn-Magasinerne anlagdes, Præsters udgjorde en egen Stand, som eiede Jorde-Gods og levede i den dyre Tid paa Kongelig Beskæftning, alle Bønderne, undtagen Præsternes Aals-Karst, var, indtil den store Midværet, Sættire, men blev ved den Hellighed Aals-Kærere paa Kongens Gods, Læge-Konsten og Balsameringen var noget Dagligt, et Slags Lærdom og Vidskab blev dyret med Hæd, Hys-

